

U

Αυτό το γεγονός

το εδιηγείτο η Γερόντισσα Ξένη, η οσία πρώτη Ηγουμένη της Μονής του αγίου Νεκταρίου στην Αίγινα, η οποία ήταν τυφλή.

Τυφλή κατά την σωματική όραση, αλλά φωτισμένη και με οξεία πνευματική όραση. Αποδεικνύει δε ότι οι ψυχές των κεκοιμημένων λυπούνται, όταν οι συγγενείς αντί να δοξολογούν τον Θεό, σκληρύνονται και λυπούνται υπερβολικά.

Αυτή λοιπόν η αγιασμένη μοναχή είχε μια αδελφή στην Αθήνα, η οποία είχε έξι κορίτσια και ένα αγόρι, που την εποχή εκείνη ήταν οκτώ περίπου ετών. Η μητέρα του, αλλά και όλοι οι συγγενείς το υπεραγαπούσαν και διότι ήταν μονάκριβο, αλλά και, γιατί ήταν πολύ καλό παιδάκι.

Ένα σωστό αγγελάκι.

Με τον εμφύλιο πόλεμο (1948) και τα λεγόμενα Δεκεμβριανά, όπου έγινοντο μάχες και μέσα στις πόλεις, σ' έναν βομβαρδισμό το αγοράκι, ενώ γύριζε από το σχολείο, σκοτώθηκε. Έτσι αυτό το επίγειο αγγελούδι διάνυσε γρήγορα την επίγεια ζωή του για να βρεθεί κοντά στον Θεό σαν ουράνιο πλέον αγγελούδι.

Η μητέρα πόνεσε πολύ. Αφήνοντας δε τον εαυτό της έρμαιο του πόνου, έπεσε στην εφάμαρτη υπερβολή και στην απελπισία, ενώ σαν χριστιανή Ορθόδοξη ήξερε ότι το παιδάκι της ήταν στην χαρά του Ουρανού. Αυτή η συμπεριφορά των συγγενών έχει πολλές φορές αποδειχθεί πως ενοχλεί τις ψυχές που βρίσκονται κοντά στον Θεό, οι οποίες χαίρονται μόνον όταν οι επίγειοι συγγενείς δοξολογούν τον Ουράνιο Πατέρα, τον χορηγό της αιώνιας μακαριότητας και Ευεργέτη των ανθρώπων, είτε βρίσκονται στον πρόσκαιρο κόσμο είτε στον αληθινό.

Έτσι λοιπόν και σ' αυτή την περίπτωση το αγοράκι εμφανίστηκε στον ύπνο της μεγαλύτερης αδελφής του, η οποία ήταν πράγματι μία ενάρετη και πιστή κοπελίτσα. Είδε λοιπόν το αγοράκι στον τάφο μέσα σε νερά.

- Αδελφούλη μου, του είπε με λαχτάρα, γιατί είσαι μέσα στα νερά;

Κι εκείνο με παράπονο αλλά και με κάποια αγανάκτηση της είπε:

- Έτσι με κατάντησαν τα δάκρυα της μάννας μου. Όταν πληροφορήθηκε βέβαια αυτά η μητέρα του, συναισθάνθηκε το λάθος της, ζήτησε συγχώρηση από τον Θεό και γαλήνεψε. Δεν ήθελε επ' ουδενί να πικραίνει το αγγελάκι της αλλά προ πάντων τον Θεό.

Συνέβη όμως και το εξής, το οποίο καλό είναι να το έχουμε υπ' όψιν μας. Στο παιδάκι αυτό δεν έκαναν τα καθιερωμένα από την Εκκλησία μας μνημόσυνα, γιατί πίστευαν ότι δεν εχρειάζοντο, επειδή ήταν μικρό. Η σκέψη αυτή όμως είναι λανθασμένη. Η κάθε ψυχούλα, ανεξαρτήτως ηλικίας, θέλει τις προσφορές της ενώπιον του Θεού και τις προσευχές.

Κυρίως όμως μερίδιο από την Θεϊκή Βασιλική Τράπεζα του Χριστού, όταν γίνεται η Θεία Λειτουργία, όταν γίνεται η μνημόνευσή της στην αγία Πρόθεση. Φάνηκε λοιπόν πάλι ο μικρούλης σ' αυτή την καλή του αδελφούλα, η οποία τον είδε ότι βρισκόταν σε μία λαμπρή ουράνια τράπεζα μαζί με άλλα παιδάκια, αλλά δεν είχε εκείνος μπροστά του πιάτο με φαγητό! Η αδελφή του τον ρώτησε το γιατί και τότε της είπε:

- Εσείς δεν μου στείλατε φαγητό και μ' αφήσατε νηστικό!

Η κοπέλας το είπε στην μητέρα της και έκαναν τα απαραίτητα μνημόσυνα. Τότε η αδελφή του τον ξαναείδε σ' εκείνη την τράπεζα, αλλά αυτή τη φορά να τρώει ευχαριστημένος από ένα πλούσιο πιάτο με φαγητό που είχε μπροστά του. Έτσι, για μια ακόμη φορά βγαίνει το συμπέρασμα πως και τα μικρά κεκοιμημένα παιδάκια θέλουν τα μνημόσυνά τους!...

Από το βιβλίο: «ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ - Ουράνια μηνύματα Θαυμαστά γεγονότα» ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΒΑΡΝΑΚΟΒΑΣ ΔΩΡΙΔΑ 2009

Πηγή: ekklisiaonline.gr